

Տարեկան գիւղ 10 րուբլի, կէս տարվանը 6 րուբ.
Առանձին համարները 7 կօպէկուլ.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Տիֆլիս. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

ՄԱՐԴ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտօնեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից) —————
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.
—————
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաքանչիւր բարին 2 կօմէկ.

ԲԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ. Կաթողիկոսական տեղակալի իրաւունքները. Նամակ Ներքին-Ախտայից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ. Իրանդական հարց և Պարնէլ. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ ՀՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՏԵՂԵԿԱՑՈՅՑ. ԹԱՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ. Ս. Պետերբուրգի հայոց եկեղեցու տաճ վերանորոգման առիժուլ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՐՈՅ ԵԿՈՍԱԿԱՆ ՏԵՂԱԿԱԼԻ ԻՐԱԾՈՒՆՔՆԵՐԸ

«Новое Обозрѣніе» լրագրի յուղիսի 21-ի հա-
մարտում տպված է Մօնկվայի համալսարանի ի-
տաւաբանութեան պրօֆէսօր Խորի Գամբարով՝
շաղբութեան արժանի յօդուածը Կաթողիկոսա-
նն տեղակալի իրաւունքների մասին։ Յօդուա-
ը կրում է հետեւալ վերնագիրը. «О предълахт
ласти замѣстителя патріарха-католикоса всѣх
громинъ»,

ՊրօՓէսօր Գամբարօվ հրաւիրված է եղել «Հօ-
օս Օօօզքնից» լրագրի կողմից իր կարծիքը
այսներու այն հարցի մասին, որը այս բօսէկտու-
արդուցված է անդական հայոց մամուլի մէջ: Ահա
ներկայացնում ենք քաղուածօրէն պ. Գամբարօվի
յօդուածը:

Փաստական հվիմքը բանակութի համար տեղա
կալի իրաւաբանական դրութեան մասին, ծա-
ւյել են, ինչպէս յայտնի է, սրբազան Երեմիայի
մի քանի գործողութիւնները, ինչպէս կարգա-
դրութիւններ կաթողիկոսի անմիջական հսկողու-
թեան տակ գտնվող հոգևոր Ձեմարանի վերաբեր-
ամբ, և սինօդի մի քանի նոր անդամների կա-
ւավարութեան հաստատութեանը ներկայացնելու
վերաբերմամբ։ Այդ գործողութիւնների օրինա-
նանութեամբ հարցը բաժանեց հայոց մամուլը եր-
րու բանակների. մինում գտնվում է «Մշակ»
բագիրը և «Մուրճ» ամսագիրը, իսկ միւսում
Ալճազանքի» և «Նոր-Դարի» խմբագրութիւննե-
րը։ Երկու վերջին օրդանները օրինական չեն հա-
մարում սրբազան Երեմիայի գործողութիւնները,
փնկելով որ հայոց եկեղեցու կառավարութեան
վերաբերմամբ կազմված 1836 թւի «Պօլոմիչնին»
է ընդունում տեղակալի պաշտօնը, և յիշում

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ ՀԱՅՈՑ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՏԱՆ ՎԵՐԱ-
ՆՈՐԴՄԱՆ Ա.ՈՒ.Ի.ԹՈՎ.

Թողնելով այդ և սոյնանման ենթագրութիւն-
ները մի կողմ, կարեոր պիտի համարենք մատ-
ացոյց անել այն խորհրդաւոր հանգամանքը, որ
Յովհաննէս Լազարեանը այդ եկեղեցիների և
սրանց ստացուածքների լիազօր տէր չէր համա-
ռում իրան երբէք: Եւ իրօք, երբ՝ օրինակ՝ միտք
է յշանում նրա մէջ եկեղեցապատկան հողի վրա
երկու բնակարան կառուցանելու, նա ինդրամա-
ռոյց է լինում թևմական իշխանութեանը տար-
նան արտօնութիւն այդ մասին, պայման դնե-
լով, որ այդ բնակարանները մտնեն եկեղեցու
սեփականութեան մէջ, երբ կը ծածկվեն իր արած
ծախսերը եկեղեցական արդիւնքից: Բնակարան
ները կառուցանելուց յետոյ նա կրկին դիմում է
թեմական արքեպիսկոպոսին նշանակեալ պայմա-
ռու փոխելու մոգով. Յօվսէփ արքեպիսկոպոս
հաստատում է նրա արած նոր առաջարկութիւ-
նը: Յ. Լազարեանը իր պայմանագրի մէջ հետե-
ւեալ տեղեկութիւններն է տալի. «մինչև ցայսօր
ոչինչ ընկալեալ ի հասից եկեղեցւոյն, և ստի-
պեալ ի միլոյ և ի ջերմեանդութենէ առ ե-
կեղեցի և ազգ մեր՝ նուիրեամ գնոյն շնորհածն

Է միմիայն սինօղի նախագահի պաշտօնը, որ
կարող են պատկանել միմիայն ընկերական (Ա
ՀՀ զիական) հաստատութեան նախագահի իրաւու
ները, բայց ոչ թէ կաթողիկոսական իշխան
թեան ֆունկցիաները: «Մշակ» լրագիրը և «Մուր
ամսագիրը», ընդհակառակն, ընդունում են սրբ
զան Երեմիային ոչ թէ միայն սինօղի նախագ
րայց և իսկական տեղակալ կաթողիկոսի, որը բ
րումէ կաթողիկոսական իշխանութեան բոլոր ե
ղեկան-մարտական ֆունկցիաները, և գրկված

զիցական-վարչական գումարքրաները, և զբացական կաթողիկոսի իրաւասութեան տակ գտնուած կրօնական գործերը վարելու ձևոնհամար թիւնից, որոնք Պօլօժէնիէի 945-որդ յօդուածի բութեամբ ոչ մի կերպ չն կարող վճռված լի առանց կաթողիկոսի։ Այդ վէճը, որը ներկայ ցնում է իրաւաբանական հետաքրքրութիւն ժամանակամիջոցի վերաբերմամբ, որը տեսակ կաթողիկոսի մահից մինչև նորի նշանակվել և պարունակում է իր մէջ բանակուսի հիմնական կորիզը։ և եթէ «Մշակ» լրագրի այդ հարցի մին յայտնած գաղափարը կատարելապէս տպերգում է «Արձագանքի» կարծիքից, դա, ինչու կը տեսնենք դրանից է, որ «Մշակը» հետեւ է նկեղեցական օրէնսդրութեան ազատ և կենունի մեխուսութեան մեթօդին, այն ինչ «Արձագանքի» շաբաթաթիւերթը հետեւում է նոյն օրէնսդրութեանիմիայն բառացի մնկնաբանութիւնը կարող էր ների բառացի մեխնաբանութիւնը կարող էր նոնաւոր համարվել, այն ժամանակ ճիշդ կը

նէր և «Արձագանքից» թէօրիան, որը հերքուելով կաթողիկոսական տեղակալի իշխանութիւնը պահանջում է, որ կաթողիկոսի մահից յետինչեւ նորի նշանակվելը, կաթողիկոսի իրավութեան ենթարկված բոլոր գործերը անշարժ թեան մէջ մնային, քանի որ իրաւ 1836 թ. «Պօլօժենիէն» մի կողմից ասում է իր 914 դուռածում, որ կաթողիկոսական կոչման յատից ըրած իրաւունքներն ու արտօնութիւնները փոխադրելի են, իսկ միւս կողմից, 945 յօդում, յատկացնում է այն անձին, որը կաթողիկոսի մահից յետոյ բռնում է ժամանակաւոր պէս նրա տեղը՝ միմիայն մինօդի նախագահի բաւունքները: Համարակազմով օրէնքի այդ դրականանիները այն կատարեալ լուութեան հետ, օրէնքը պահպանում է կաթողիկոսական տեղակալի, կամ մի որ և է այլ անձնաւորութեան պէն, որին յանձնած լինէր, կաթողիկոսի մահից

իշատակ սրբոց տաճարացն Ուստի և կար
համարեալ ածել առ յապայն ի կարգ և ի ս
ման զհասոյթմն զորս ունի ա, եկեղեցին ստան
ի շինուածոց անտի և ի վայրացն եղելոց
ընթեր ա, տաճարին Յարութեան, արարի զս
զայս պայմանագիր, և խնդրեցի ի բարձր սրբ
նութենէ Յօվսէփայ արքեպիսկոպոսի հայոց Ո
սաստանի՝ հաստատել զնոյն ըստ հետևե
կարգի»:

«Եալի մինչ ցլախճան կենաց իմոց և կ
իմոյ կատարինեայ Յովհաննիսեան, այն եր
տունք հանդերձ ամենայն շինուածովն, նո
պէս և հասոյթն որ ի նոցանէ, և ծախքն
վասն նոցին, եղիցին ընդ կառավարութեամբ
իշխանութեամբ մերտկ. ուստի և պատառոք
կեղեցեացն զմէնջ ունիցին զկախումն ըստ տ
ընտոթեանն՝ զոր արարեալ եմք յաղագս նոցա
«Երկրորդ» զկնի մահուան մեր երկոցս
տունն՝ որ յելանելն յեկեղեցւոյ անկանի
ձախմէ, հանդերձ նմին պատշաճեալ շինուածո
(բացի ներքին զարդուցն կամ կահուց), և
խանութքն՝ որ զտանին ի ներքոյ միւսոյ տա
նմանապէս և վայրքն որ առ տաճարաւ ս.
րութեան ի վեր անդր յիշատակեալք, մն ա ս ց
ընդ կառավարութեամբ հոգաբար
ձուացն եկեղեցեաց, որք պարտին
նել չորք, մին ի մերոց ժառանգորդաց,
կուքն ի մերազնեայ պատուաւոր անձանց
չորրորդն՝ ի խոհեմագոյն քահանայից կամ եկե

դէպքում, վարել նրա իշխանութեան բոլոր, գոնէ մի քանի փունկցիաները, «Արձագանքը» տարկամակէս յաջորդաբար և օրէնքի բառացի նաբանութեան կանօններին համեմատ, հասէ ե եկեղեցական աղմբնիստրացիայի իրաւաբկան դրութեան այնպիսի նկարագրին, որը նիշ մօտ է անարխիայի (անիշխանութեան) գովարին, այնպիսի ժամանակամիջոցում, երբ թողիկոսներից մէկը վախճանվել է, իսկ նրա ջորդու ունու չէ նշանակմել: Օր կարողան

շըրթը դպու չէ մշամակվել։ Զը կարտղաւ
անցնել ոչ մինօդի ձեռքը, որի իրաւասուի
ժիշտ կերպով որոշված է Պօլօդէնիէում, ոչ է
բիշ որ և է օրգանին, կաթողիկոսի իրաւ
թիւնը, որը որոշված է Պօլօդէնիէի 914, 9
935 և 937 յօդուածներում, մի կատարեալ
սուրդ կը դաւնար, եթէ մի տարփայ ժաման
միջոցում, մինչև նոր կաթողիկոսի ընտրութ
ու հաստատութիւնը, նա այդ ամբողջ ժամա
ոչ ոքից չը վարած, ստիպված լինէր ոգի
կախված լինել, անտես առնելով այն
շահերը, որոնք կապված են իր հետ։ Բայց
այդ տեսակ աբուրը դասցնում է մեր
ժէնիէի միմիայն բառացի մեկնաբանութիւն
ըը անպայման մերժվում է օրէնքների մեկն
նութեան ժամանակակից թէօրիայով, որը
հանջում է զործադրել այդ տեսակ մեկնաբ
թեան՝ պատմական, լօգիական և ռւսումն
եղանակը, և ոչ թէ օրէնքի տէկստի
պէս բառացի մեկնաբանութեան եղանակը։

Ապա պրօֆէսօր Գամբարօվ բաւական մասն կերպով խօսում է այն հայեացքի որը յայսնում է գերմանացի իրաւագէտ Կորէնքների մեջնաբանութեան եղանակների սին: Հռչակաւոր իրաւագէտի կարծիքով պէս նայել օրէնքի վրա ոչ թէ նրա բառացի իմաստակիտից, այլ օրէնքի «կամքի», «գիտամթեան», «նակատակի» հայեցակէտից, այն տակի, որին ձգտել էր ուզում օր Այդ նպատակին հանելու ձգտմանը մանացի ուսումնականը յատկացնում է դական նշանակութիւն, չը նայած օրէնքի կատար լինելուն, նրա մէջ հանդիպած որ հակասութիւններին, որ և է պակասութիւնն կամ ակամայ լուսութեան այս ու այն կէտը սին:

Ահա այդ հայեցակէտն է, ասում է պրօֆը, որը եթէ ոչ լիովին, գոնէ նշանաւոր չ

ցականաց, որոց վերահսառու լեալ ամենայի
սից և ծախուց եկեղեցեացն՝ զարգիւնան բ
նեսցեն յերիս մասունս; Զմի մասն կարգես
թոշակ սպասաւորաց եկեղեցեաց ըստ իւրա
չիւր աստիճանի՝ հայելով ի ժամանակին հա
մանա, ի պահ պանութիւն փոքրիկ ո
ւոցի առ եկեղեցեաց, ի նորոգումն կ
բեղեկ շինուածոցն, ի պահել դունապանս
պահակապանս, և ի կիր առնուկ վասն ներ
արտաքին պիտոյիցն եկեղեցեաց; Զերկորդ
ամ յամէ տացեն ի զրամատունն արքուն
կամ յայլ ապահով տեղի, առաւելեալ գու
երբեք երբեք ի գործ զիցի ի պէտա նորոգու
եկեղեցեաց կամ շինուածոց, և կամ վասն
ջապատելոյ քարեայ պարսպաւ
ձարն ս. Յարութեան, և կամ կ
կանգնելոյ առ նմին շինուածս պ
շաճաւորս; Խակ զերորդ մասն ի կիր ս
հոգաբարձուք յօդուտ աղքատաց և չքաւոր
ձանց հայոց, յազատել զգերիս, և յայլ Աս
ծահաճոյ զործս, որոց վասն ունիմ առնել
ուսնձին կարգադրութիւնն;
«Երրորդ՝ տունն որ յելանելն յեկեղեցւոյ
կանի ընդ աջմէ, հանդերձ շինուածովքն
պատշաճելովք, յետ մահուան մերոյ տա
բնակութիւն երիցագունին յարական ժառա
դաց տահմի մերոյ մինչ ցերրորդ սերունդ
կալեալ ի նոցանէ անփոփոխ ի վարձ ամի
վասն եկեղեցւոյն զերկու հազար բուրդի:

կամ դորձ են զրել «Մշակը» և «Մուլճը» 183
կա- «Պօլօժէնիէն» քննելու ժամանակ:
մնկ- Ապա պ. Գամբարով հաւատացնում է,
ուում շակը» չափազանցութիւն է արել, յատկա
ննա- Պօլօժէնիէի 945 յօդուածի հիման վրա
սմե- վարչական իրաւունքները տեղակալին,
ոգա- լրադիրն ուղղել է իր սխալը իր յօդու
կա- շարունակութեան մէջ, այնուհետև հիմնե-
յա- դատողութիւնները ոչ թէ 945 յօդուածի
սրբ- վրա միան, առ մեր ենեղեասու մեառենին

վրա միայն, այլ մեր եկեղեցու վերաբերմանը գողջ օրէնսդրութիւնն նպատակի և ոգու մատնացոյց անեղով այն աղետալի հետևածք կրա, որոնց չէ կարող նպատակ տննենալ և որոնք կարող էին ծագել, եթէ կաթողիկոսին իրաւասութեան բոլոր գործերը դրութեան մէջ մնային կաթողիկոսական թափուր մնալու ամբողջ միջոցում: Այդ ւանդների վրա մատնանիշ անելը և «բռնկան» ու եկեղեցական-պարչական գործեր զանազանութիւն անելը, որի միջի պէտք է խոստովանիվել, կատարելապէտ վաճ է 1836 թւի Պօլօժէնիէում, և գում է «Արձագանքի» կողմից, պէտք մարել «Մշակի» մատուցած էական յութիւններից մէկը ներկայ հարցը պարծում: Սակայն հարցի վերջնական ոչ էլ մնը մի այլ օրգանին: Այդ հարցը պէտք է խիստ ուսումնական հետազոտութեան թեամբ, աւանդութիւնների և պատմական դութիւնների հիման վրա: Եսյն պահանջ ֆէսօրի կարծիքով, արել է և «Մուրձը» բագրական յօդուածում, որը հեղինակը հանդիպ է մեր մամուլի ամենալուրջ և ամենաբնական այլ արդարութիւն կրող յօդուած այդ հարցը բարերմամբ, քանի որ երկու բանակների դիմաքերած միւս բոլոր յօդուածները աւ լէմիտական բնաւորութիւն են կրում:

Զեակերպելով իր բոլոր ասածները հետո գալիս է հետևեալ եզրակացութիւններին.

ա) Մենք չենք բաժանում անպայման զանքից հայեացը, թէ կաթողիկոսի բաց թեան ժամանակ պէտք է առկալի թողնելու դիկոսական իրաւասութեանը ենթարկված գործերը, բ) համարում ենք Պօլօժէնիէի Կիր խմբագրութեան հետ մրասին, ա) կաթողիկոսի բացակայութեան ժամանակ

Ժառանգն իրաւունս՝ կամ անձամբ ընմա, և կամ այլում տալ զայն վարձու. թէ անթերի հասուսցէ հոգաբարձուաց զյ կեալ գումարն ։ Ներքին նորոգութիւն յանձն լիցի ժառանգին. իսկ արտաքինն բարձուաց եկեղեցեացն։ Եւ յաւարտիլ երբ ըընդոցն՝ հաւասարեսցի և նոյն տուն ընդ և հաւք և ծախք բոլորովին կախեալ զիոգաբարձուաց, ըստ նշանակելոցն ի վեր Այսպէս ամեն ինչ կատարվում է վիճ եպիսկոպոսի համաձայնութեամբ և հաս թեամբ, կախումն մեծ է և նշանաւոր:

Այսպէս անմոռաց Յովհաննէս Լազարոսոյ տեղի պիտի ունենար նոր վարչութեան կեղեցապատկան ստացուածքների համար վարչութեան մէկ անդամը պիտի լինէր բեաններից անդրանիլը։ Այսպէս և եղաւ սակայն երկար չը տեեց վարչութեան այց ձևութիւնը։ Պատմական համգամանքներ ուզութիւն են տալի ամբողջ գործին։ Արդութեանի վաղահաս և անսպասելի այդ միջոցում սուրբ աթոռի շուրջը կադիպուածները բաւականին լուսաբանուած հետաքրքրութիւնը։

Վուկաս կաթողիկոսը 1799 թւի զեկու 27-ին վախճանվում է. կաթողիկոսական համար երեսն են զալի երկի թեկնածու բանց երեք և միմեանց բացորոշ հակառա-

Յ թվ

մբ ամ-
կը վրա,
նքների
թէնքը,
հկոսա-
նշարժ
դահի
հետե-
լրօնա-
մէջ
այլոց
սրոշ-
հերթ
հա-
ծառա-
րդելու
ծուռմը
ամուլի
փծովի
օգնու-
իրո-
պրո-
խըմ-
արում
նկախ
ի վե-
ար-
լի պօ-
լիսակը

Կիւ ի
միայն
շատա-
տանն
հոգա-
ց սե-
հւարյան,
կայցեն
ոյց
սկաւոր
տառու-

եանից
իւն ե-
։ Այդ
լազա-
բայց
նորա-
։ նոր
Տօվուչի
ևահը և
արվող
նն մեզ

եմքերի
սթոռի
ներ ի-
կողմ-

